ECHIPA NAȚIONALĂ, INAINTEA ABORDĂRII PRELIMINARIILOR CAMPIONATULUI MONDIAL

DEȘI NEPLĂCUT, „TESTUL AUSTRIAC" A FOST (ȘI MAI ALES POATE FI) UTIL...

Hotărîtă a se disputa în inima Olteniei, partida cu Austria a confirmat integral o singură premisă. În condițiile de relativă saturație și oarecare plictis vizavi de fotbal în destule orașe din țară (inclusiv în București, unde media spectatorilor este evident sub mediile anilor trecuți) — fără a mai vorbi de concurența transată net în favoarea Olimpiadei — s-a anticipat o rețetă record (inclusiv rețeta sentimentală) într-o singură localitate. La Craiova. Ei bine, stadionul oltean, a fost într-adevăr plin. Sîntem convinși că pe nici un alt stadion n-ar fi venit duminică 35 000 de spectatori la un meci international amical (lipsa mizei înjumătățind, de regulă, numărul lor), în condițiile — cum spuneam — concurenței lui Falck, Spitz, Larsson, Nomura et comp.

De la această principală confirmare, la care s-ar mai putea adăuga și aceea că team-ul austriac ne-a arătat pe viu că a abandonat definitiv fotbalul de vals și armonie al Wunderteam-ului de altădată, jucînd — așa cum se aștepta Angelo Niculescu — foarte realist, foarte energic și incisiv pe contraatac, ar începe o întreagă listă de elemente mai puțin așteptate sau de-a dreptul surprinzătoare.

Mărturisim că nu ne așteptam (de altfel, ca și marea masă a iubitorilor de fotbal din țara noastră) ca națională **să rateze victoria în acest meci în care — să nu uităm — raportul de forțe (și de cotă internațională) ne indica net favoriți.** Nemaivorbind de avantajul terenului...

Să nu uităm — sau să ne reamintim — la Linz, în precedentul meci, reprezentativa României a scăpat „printre degete" victoria în finalul jocului, conducînd cu 1—0 pînă în minutul 84.

Ei bine, la Craiova, echipa noastră n-a reușit să învingă și trebule să recunoaștem că egalul nu ne lezează, evoluția reprezentanților noștri nefiind, pe ansamblu, superioară jocului practicat de oaspeți.

Cum, în acest meci, interesa în al doilea rînd rezultatul și în principal stadiul actual al echipei naționale, valoarea ei de start în preajma unui important sezon internațional oficial, ne vom referi cu precădere la datele care ni s-au părut foarte grăitoare în acest test.

Spunînd, din capul locului, pe nume lucrurilor, vom afirma cu deplină convingere că **valoarea de start a echipei noastre este departe de a fi mulțumitoare.**

N-ar fi exclus — ba chiar este foarte probabil — ca așezarea în teren a unor titulari să fi avut o incidență nefavorabilă asupra jocului în ansamblu, cert este că...

...experiența — Sătmăreanu, pe post de fundaș central, a fost departe de a fi convingătoare, în pofida... inimii pe care acest excelent coechipier o pune în orice joc, în orice angajament ;

...soluția — Dobrin vîrf împins a fost, de asemenea, neproductivă, piteșteanul fiind vizibil jenat de cercul de apărători înăuntrul căruia a activat, mingile distribuite de el și aportul său situîndu-se sub exigențele atacantului investit cu asemenea sarcini.

Duminică — și după intrarea în joc a lui Domide — a fost evident pentru toată lumea că **formația noastră acuză lipsa clasicului virlanc,** Dembrovschi, Dobrin și Domide nefăcînd parte nicidecît din această familie de atacanți, luptători prin definiție, cu reacții explozive în fazele din careu și din vecinătatea lui.

Cum Neagu și Dumitrache au fost, ani la rînd, singurele — și în același timp valoroasele — modele ale genului (s-a văzut, absolut necesar), partida de duminică a demonstrat că repunerea lor în formă are o legătură directă și determinantă cu randamentul ofensiv al naționalei. Demnă de luat în considerație ar fi și soluția Multescu (tînăr atacant cu un joc peste așteptări), limpede este însă că **de la Neagu sau Dumitrache știi la ce să te aștepți și în consecință știi ce să le ceri.**

Printre „premierele" de duminică, debutul lui Marcu a stîrnit un deosebit interes. **„În sfîrșit —** și-au zis mulți — **iată o extremă clasică introdusă în „11"-le reprezentativ".** Ei bine, Marcu, deși a făcut cîteva lucruri bune, nu s-a integrat, totuși, stilului de joc al echipei, pe de o parte tocmai pentru că jocul său este prea... clasic, (el reclamînd deschideri corespunzătoare și, în general, o anume folosire), pe de altă parte pentru că n-a fost suficient jucat, iar el n-a încercat destul să intre în combinație cu coechipierii săi. Oricum, experimentul Marcu nu trebuie abandonat, practica dovedind că rareori se întîmplă ca un jucător să se „înșurubeze" de la început perfect într-un angrenaj.

O ultimă observație cu caracter general : **cel puțin jumătate din jucătorii noștri au fost în plenitudinea mijloacelor lor fizice,** circulația oamenilor (și a balonului) suferind deseori blocări mai ales în ultima parte a meciului.

Cîteva date ale unui test neplăcut pe ansamblul lui.

Rămîne ca ele să fie privite cu interesul cuvenit, pentru ca efectele partidei de duminică să fie — așa cum le așteptăm — pozitive.

Marius POPESCU

Una din puținele faze spectaculoase ale meciului. În ultimul minut al primei reprize, o acțiune Dobrin—Marcu se încheie cu o centrare a extremului stînga al echipei noastre, printr-o spectaculoasă întoarcere, din fața lui Pumm și peste portarul Fuchsbichler, dar balonul va fi respins, de pe linia porții de un fundaș aflat la ultima instanță...
Foto : Ș. BAKCI

„CETATEA BĂNIEI" A FOST O GAZDĂ ATENTĂ ȘI CALDĂ

Împrejurările ne-au dat posibilitatea să ne convingem cît de mult a interesat meciul cu Austria, la Craiova și în întreaga sa zonă înconjurătoare. Portițiștea pe care am străbătut-o, în dimineața meciului, s-a întins pe o lungime de peste 30 de kilometri, spre vest de „Cetatea Băniei". Am parcurs mai multe comune de pe șosea în direcția Drobeta Turnu Severin — Timișoara. Am intrat și pe cîteva dintre căile sale adiacente, cum ar fi frumoasta șosea ce se ramifică după Filiași, către Tîrgu Jiu și mai departe.. Am intrat pe un poetic drumeag de pădure ducînd spre comuna Motru, cu casele ei, suspendate parcă, pe abruptele dealuri ce îmbrățișează întreaga această pitorească așezare. Am poposit în vreo 12 comune și am zăbovit cîte un timp în fiecare. N-a fost loc în care să nu auzim despre „meciul Craiovei". Poate că e interesant să aflați că cele mai multe bilete pentru jocul care a inaugurat prezența în cel mai mare oraș al Olteniei a echipei noastre naționale s-au vîndut — și asta în prima jumătate a săptămînii premergătoare partidei —în comunele din jurul marelui oraș. Duminică, încă din primele ore ale dimineții, acești încercați iubitori de fotbal porneau de la zeci de kilometri să vadă primul unsprezece al țării în meci oficial pe stadionul unde ei aplaudă și încurajează, din două în două săptămîni, prima echipă a Olteniei, Universitatea Craiova.

Orașul trăia cu adevărat evenimentul și rar ne-a fost dat să vedem o zonă principală a unei mari așezări cum este Craiova, efectiv dominată de evenimentul care urma să înceapă la ora 16, pe stadionul „Central". Foarte mulți dintre cei mai neblazați spectatori ai fotbalului nostru, spectatorii olteni, regretau că meciul nu se va transmite la televiziune. „Ca să vadă țara întreagă cum știm noi să primim echipa națională și ce atmosferă cu adevărat de joc între selecționate A știm să facem..." spunea unul dintre miile de suporteri care se grăbeau, încă de pe la ora 13, spre marea arenă a orașului.

Și, adevărat, am văzut duminică la Craiova o mare și caldă atenție pentru prima partidă a naționalei în afara granițelor Bucureștiului după ani și ani. Ca să facem și puțină statistică, vă amintim că ultimul joc oficial inter-țări desfășurat în provincie se situează cu aproape șase ani în urmă : la 17 noiembrie, Ploieștiul a găzduit partida România — Polonia. Cum vă spuneam, această ieșire din București a tricolorilor s-a bucurat de o remarcabilă atmosferă de ospitalitate nu numai față de ei ci și de oaspeții lor, internaționalii austrieci din echipa A și din cea de tineret.

O să vă enumerăm cîteva dintre gesturile care au dat cuplajului internațional de la Craiova aerul unei veritabile sărbători a fotbalului...

Stadionului i s-a făcut o toaletă specială (de care, în paranteză fie spus, avea nevoie ; și aici o să amintim de singurul aspect sub așteptări al organizării craiovene : starea terenului, care este net sub categoria stadionului din care face parte ca element esențial ; regazonarea se impune cu mare urgență !) ; stadionul s-a bucurat deci de grija echipelor de vopsitori și de tîmplari care i-au redat mult din strălucirea pe care o avea în zilele inaugurării. Ne-au impresionat starea cabinelor, a tuturor instalațiilor anexă. Și aici se simțea nevoia unei renovări și, iată, ea a venit la timp, chiar dacă a fost determinată de necturile echipelor noastre reprezentative. Spectatorii ne-au rezervat și ei o surpriză : la intrarea echipelor pe teren, sectorul tribunei a II-a se colora în imense litere de culoare roșu — galben — albastru, formînd cuvîntul ROMÂNIA. N-a lipsit fanfara, cu reușite intrări și ieșiri de pe teren și n-au lipsit nici pionierii cu buchete de flori care n-au uitat de nici unii dintre oaspeții Craiovei, de la jucătorii care evoluau pe teren pînă la arbitrii iugoslavi și cei bulgar și la antrenorii celor patru formații ale cuplajului.

Și a fost acea bucurie pentru fotbal care a ridicat Craiova în rîndurile prime ale orașelor-campioane la capitolul spectatori. Peste 35.000 de spectatori s-au bucurat din inimă de cinstea ce li s-a făcut, au trăit cu pasiunea lor arhicunoscută cele 180 de minute, au tremurat... pentru fiecare minge la care a participat Marcu. Nu a văzut, din păcate, o evoluție reușită a naționalei care, mai cu seamă în a doua repriză, a acționat destul de palid și neconvingător. Ceea ce, iată, a creat — chiar din momentul cînd iugoslavul Mladenovici a anunțat terminarea întîlnirii, obligația tricolorilor de a reveni în „Cetatea Băniei" pentru a se revanșa față de inimoșii din tribunele stadionului Central.

Finalul să-l rezervăm laudelor pentru eforturile pe care toate organele locale, începînd cu Consiliul popular municipal și C.J.E.F.S. și terminînd cu toți cei care au asigurat organizarea, le-au depus pentru ca prezența echipelor Românie*i și Austriei la Craiova să fie la înălțimea reputatei ospitalități a Olteniei.*

Efimie IONESCU

ROMÂNIA — AUSTRIA 1—1 (1—1)

Stadionul Central ; timp frumos ; teren — cu unele denivelări ; spectatori : 35 000. Au marcat : Hickersberger (min. 43) și Dembrovschi (min. 44).

ROMÂNIA : Răducanu — N. Ionescu, Sătmăreanu, Dinu, Deleanu — Dumitru (min. 65 Hajnal), Nunweiller — Lucescu, Dembrovschi, Dobrin (min. 65 Domide), Marcu.

AUSTRIA : Fuchsbichler — Sara, Horvath, Schmidradner, Krieger, Pumm, Hattenberger, Starek, Hickersberger, Kögelberger, Jara.

A arbitrat bine N. MLADENOVICI, ajutat la tușiu de I. Selimovici și B. Ristici, toți din Iugoslavia.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR, NOTE

RĂDUCANU (nota 7). Relativ puțin intrebuințat. A greșit la gol, ieșind fără destulă hotărîre, după cum și la cîteva faze din repriza a doua a avut ezitări.

N. IONESCU (nota 6). Depășit adesea de Jara ; a pasat totuși bine, dar participarea sa la acțiunile ofensive s-a făcut fără decizie și, deci, fără pericol real.

SĂTMĂREANU (nota 7). A jucat cu multă tragere de inimă, pe un post cu care nu este acomodat. Poate fi o soluție ca fundaș central, dar după un rodaj mai lung, mai convingător.

DINU (nota 8). Cel mai bun jucător al echipei, dar vrea în continuare — să facă prea multe pe teren. Culpabil, ca și Sătmăreanu, la golul primit, s-a reabilitat în minutul următor cînd a creat fază și a dat pasa decisivă la golul egalării.

DELEANU (nota 6). A luptat mult dar a fost adesea depășit de jocul fals al aripii sale și de pătrunderile fundașului dreapta advers Sara.

DUMITRU (nota 6). Mai bun în prima repriză, a scăzut vizibil după pauză, ceea ce i-a atras înlocuirea. Durități inutile.

NUNWEILLER (nota 7). A jucat constant, dar fără strălucire ; a pasat bine dar a fost prea puțin prezent în atac.

LUCESCU (nota 6). Diferență de randament între prima și a doua jumătate a partidei. A uitat să tragă la poartă...

DEMBROVSCHI (nota 7). Activ în teren, dar „șters" în finalul de partidă. Incomodat vizibil de marcaj, n-a găsit soluții. Are meritul golului.

DOBRIN (nota 6). Sub așteptări. N-a fost un real vîrf de atac. Personalitatea sa n-a fost decît cu zgîrnie etalată.

MARCU (nota 7). Mai bun în prima repriză, cînd a dat cîteva centrări bune și a avut două pătrunderi individuale inspirate, a intrat în anonimat și pasivitate, după pauză.

HAJNAL și DOMIDE (ambii **nota 6).**

Din echipa Austriei (care a avut ca puncte forte precizia și rapiditatea paselor, buna organizare a mijlocului terenului, insistența la minge a atacanților) cei mai buni n-au părut **Sara, Starek, Hickersberger, Kögelberger și Jara.** Oaspeții au apărut mai bine pregătiți fizic decît jucătorii noștri.

MECIUL ÎN CIFRE

ECHIPA ROMÂNIEI A ȘUTAT PUȚIN ȘI A GREȘIT MULTE PASE

Ca elemente de analiză statistică a meciului România — Austria ne-am gîndit că ar fi interesant să vă oferim, pe baza înregistrărilor : **în primul rînd,** o prezentare a modului în care cele două echipe au avut inițiativa în joc, iar în **al doilea rînd,** activitatea celor 12 jucători de cîmp români.

După cum se poate vedea din TABELUL NR. 1 echipa noastră a construit **95 de acțiuni de atac,** în timp ce formația Austriei a construit **92 de acțiuni.** Diferența mică — trei acțiuni — vine să confirme, încă o dată, egalitatea, aproape perfectă, care a fost duminică pe stadionul Central din Craiova. Din păcate, **procentul de reușită al echipei noastre este inferior celui al Austriei : 15,79 la sută, față de 17,39.** Cele mai bune perioade, în care a avut și inițiativa, au fost cele cuprinse între minutele 16—30 și 31—45, iar cea mai slabă perioadă a fost primul sfert de oră al reprizei secunde, în care echipa noastră a combinat bine în cîmp, construind acțiuni lungi, poziționalizare (nici un șut la poartă). Cea mai izbitoare concluzie care se desprinde din concepția de joc a celor două echipe, este aceea că, în timp ce formația noastră a construit majoritatea acțiunilor printr-un număr mare de pase, teamul austriac a evoluat mai simplu (2—3 pase) determinant fiind forma contraatacului.

Urmărind cu atenție TABELUL NR. 2 putem observa lipsa șuturilor expediate de atacanții noștri (au tras doar 5 șuturi) ; principalul șuter a fost Dumitru care a șutat de 5 ori la poarta lui Fuchsbichler, adică la fel de cît cei cinci înaintași.

De asemenea, un aspect care atrage atenția în mod deosebit este numărul mare de pase greșite care au fost date de jucătorii noștri. Cei mai slabi la acest capitol s-au prezentat în ordine : Domide cu 37,5 la sută greșeli (prima circumstanță atenuantă este perioada scurtă în care a evoluat), Dobrin 35 la sută, Lucescu 34 la sută, la polul opus (fără să aibă atingă însă, cota superioară a posibilităților) s-au aflat : **Radu Nunweiller 5,9 la sută, Nae Ionescu 6,6 la sută, Sătmăreanu 13 la sută.** Aceste procente au rezultat din raportul dintre pasele greșite și totalul paselor.

Adrian VASILESCU

ECHIPA	PERIOADA	0—15'	16—30'	31—45'	46—60'	61—75'	76—90'	TOTAL	TOTAL ACȚIUNI
ROMÂNIA	R	2	5	4	—	3	1	15	95
	N	11	13	11	19	13	13	80	
AUSTRIA	R	4	2	2	1	4	3	16	92
	N	11	14	15	13	13	13	76	

R = Reușite (terminate cu șut la poartă)
N = Nereușite

Tabelul nr. 1

JUCĂTORI	PASE PRECISE	PASE GREȘITE	PRELUĂRI PRECISE	PRELUĂRI GREȘITE	ȘUTURI AFARĂ	ȘUTURI PE POARTĂ
N. IONESCU	28	2	33	1	1	—
SĂTMĂREANU	26	3	27	3	—	—
DINU	37	9	49	2	2	—
DELEANU	29	5	39	3	—	—
DUMITRU	31	5	46	1	4	1
NUNWEILLER	63	4	75	2	1	—
LUCESCU	21	11	38	2	—	1
DEMBROVSCHI	34	6	48	4	1	1
DOBRIN	13	7	27	3	—	1
MARCU	24	7	37	4	—	—
HAJNAL	11	5	21	3	1	—
DOMIDE	5	3	15	3	1	—
TOTAL	317	67	455	31	11	4

Tabelul nr. 2

PASĂ — ȘUT — GOL!

EGALAREA, ÎN TREI MOMENTE

1. La numai un minut după primirea golului marcat de oaspeți, Dinu (care nu se vede în fotografie) a pătruns adînc în terenul advers și, sesizînd poziția favorabilă a lui Dembrovschi, i-a trimis balonul, precis, la picior, atacantului băcăuan.

2. Dembrovschi conduce mingea doar cîțiva pași și apoi șutează puternic, pe jos, mai înainte ca cei doi apărători austrieci să poată interveni.

3. Portarul Fuchsbichler, ieșit din cadrul porții, nu mai poate face nici o opoziție : mingea îl depășește și se va opri în colțul porții.

Foto : Paul Romoșan

MOMENTELE PRINCIPALE ALE JOCULUI

Mai întîi, așezarea — frecventă în teren. Echipa Austriei, cu **Sara, Horvath, Krieger** și **Pumm** în linia de fundași; cu **Schmidradner, Hatenberger, Starek** (și uneori **Jara**) într-o fortificată linie a mijloacelor, cu **Hickersberger** și **Kögelberger** (remișnși cu cei mai avansați atacanți), susținuți, în multe faze de Jara. Noi, cu așezarea obișnuită a fundașilor (Sătmăreanu prezentîndu-se în postul de fundaș central dreapta), cu Dembrovschi centru retras și cu Lucescu-Dobrin-Marcu în avanposturi.

Primele cinci minute — tatonare, oaspeții părînd mai degajați în modul de a acționa. Notăm din capul locului desele apariții în atac ale fundașului dreapta **Sara,** care va fi la fel de activ pînă la sfîrșit. Minutele 8 și 9 văd acțiuni fără prea mare vigoare ale austriecilor ; dar aceea din min. 9, cînd voleul lui Jara trece peste poarta lui **Răducanu,** a înghețat pentru o clipă tribunele. Prima acțiune, care i-a pus în alarmă pe fundașii austrieci, a venit în min. 13 cînd **Radu Nunweiller** s-a aflat foarte aproape de deschiderea scorului dar, în momentul cînd se pregătea să șuteze, a alunecat. **Hickersberger** are o frumoasă pătrundere (min. 17), blocată la vreme de **Ionescu,** și **Dumitru** îi răspunde — cîteva zeci de secunde mai tîrziu — printr-o acțiune de toată frumusețea, terminată cu un șut, pe jos, greu apărat de **Fuchsbichler** (fratele mai mare al portarului de la tineret, deci doi frați pe aceleași posturi în selecționatele Austriei!) : după ce (min. 26) **Sătmăreanu** a intervenit cum nu se putea mai prompt în fața lui **Kögelberger,** va veni cea mai-mare ocazie a formației noastre. E minutul 28 și balonul aleargă pe traseul **Nunweiller-Marcu-Dobrin.** Piteșteanul ajunge singur cu portarul advers, șutează rapid și plasat, dar portarul dă fața lui apa o intervenție excelentă, și salvează în corner. În momentele următoare, jucătorii noștri dețin frînele, realizează noi acțiuni de atac (min. 31—32—40), dar cei care deschid scorul sînt oaspeții : MIN. 43 — STAREK LUCREAZĂ UN BALON PENTRU HICKERSBERGER CARE ȘESIZEAZĂ EZITAREA APĂRĂRII NOASTRE ȘI TRIMITE BALONUL ÎN PLASA, PE LÎNGĂ RĂDUCANU : 1—0 PENTRU AUSTRIA. Egalarea apare mult mai repede decît ar fi fost de crezut. La cîteva zeci de secunde după punerea balonului la centru, DINU SE LANSEAZĂ ÎN UNA DIN ACELE ȘARJE ÎN CARE ESTE IREZISTIBIL, HORVATH REUȘEȘTE SĂ-L STOPEZE, DAR NUMAI PENTRU UN MOMENT, DEOARECE DINU REVINE ȘI ÎI PĂSEAZĂ LUI DEMBROVSCHI, PLASAT LA APROXIMATIV 13 METRI DE POARTA OASPEȚILOR, ȘUTUL PRECIS, SEC, AL BĂCĂUANULUI NU-L LASĂ PE FUCHSBICHLER 1—1. Peste cîteva zeci de secunde aveam să vedem cea mai frumoasă acțiune a întregului meci : cursă **Dobrin,** punctată de driblinguri și fente, pasă la **Marcu,** centrare precisă la Lucescu, reluare spectaculoasă, cu spatele la poartă, dar **Hickersberger** salvează de pe linia porții, odată cu fluierul de final al reprizei.

A doua parte, mult mai puțin spectaculoasă decît întîia ne-a prezentat pe oaspeți mai activi — mai cu seamă la mijlocul reprizei — decît formația noastră, care a pierdut, în unele perioade, stăpînirea mijlocului terenului. Nici faze de poartă prea numeroase nu am mai înregistrat. Doar cele din min. 47—70—73, la poarta echipei noastre și acelea din min. 73 și 74, la poarta oaspeților, ar fi de remarcat. Nu se fructifică însă nici una dintre ele și egalitatea, echitabilă, se menține pînă la sfîrșit pe tabela de marcaj.

C. N.

ECHIPA NAȚIONALĂ ÎN CONFRUNTARE CU MARILE SALE PROBLEME ACTUALE

(Urmare din pag. 3)

această direcție, decît statistica publicată în această pagină și din care reiese că, pe teren propriu și cu un adversar destul de comod (dacă nu prin valoare, prin lipsa de miză directă a meciului !), echipa noastră n-a încheiat cu șuturi pe poartă decît 4 acțiuni dintr-un total de 43 inițiate ? ! Iar în ultimul sfert de oră, cînd se putea forța jocul pentru obținerea victoriei (meci de verificare, e adevărat, dar nici victoriile de palmares nu ne dau afară din casă !), atacul nostru n-a tras la poartă decît o dată!

În atari condiții este clar că **echipa s-a prezentat slab fizic,** nivelul său în această latură a jocului neputînd fi ridicat nici de introducerea a doi oameni proaspeți, Domide și Hajnal.

Dacă putem aduce critici conducerii tehnice a echipei pentru diverse alte laturi, pentru pregătirea fizică a jucătorilor din lot trebuie să ne adresăm însă antrenorilor de la cluburi, primii și principalii răspunzători sub acest aspect, mai ales că pentru pregătirea noului sezon competițional, ei l-au avut în mînă pe componenții lotului, care — la Craiova — s-au prezentat așa cum am văzut.

Revenind la jocul echipei naționale, trebuie să constatăm că — în continuare — **principala sa carență rămîne atacul.** Devine tot mai acută **lipsa unui atacant central de vîrf,** pentru că nici Dobrin, nici Dembrovschi, nici Domide nu sînt jucători tipici postului, așa cum ar putea fi, de exemplu, Dumitrache sau Neagu, fără ca aceasta să însemne că nu putea juca pe „atacant central 2", formulă pe care fiecare din ei ni se pare mai bine profilat. Cu atît mai mult, cu cît dacă se poate conta în continuare pe Marcu (ale cărui bune contribuții s-au concretizat duminică mai mult prin centrări decît prin acțiuni individuale de pătrundere), aceasta ar face să se resimtă și mai pregnant în compartimentul ofensiv, lipsa unui **jucător vîrf, de țintire, „de poantă",** cum se spune. Echipa noastră resimte lipsa **„atacantului în coasta apărării adverse",** mai ales că ea are în Dinu și Dumitru tocmai pe specialiștii în lansări lungi, în pase decisive de angajare în pătrundere a vîrfului. Nu se pare că aceasta este, la ora actuală, principala problemă de rezolvat în atac, după cum ajungînd la apărare, credem — în ciuda marii bunăvoințe a lui Sătmăreanu și a realelor sale calități de apărător — că el nu poate constitui **formula definitivă** de abordare a viitoarelor întîlniri.

Ce-ar mai fi de adăugat, ca impresii de ansamblu după meciul de la Craiova, dincolo de aprecierile de domeniul alcătuirii formației ?

Poate, că **jucăm prea lent,** că **tragem la poartă puțin,** că **atacanții echipei noastre nu știu să se descurce în fața unei apărări aglomerate și tenace.**

Dar acestea nu sînt constatări care pornesc numai din recentul meci cu Austria.

Din acest meci apare însă — și ne îngrijorează — o altă constatare : că marea linie de mijloc Dumitru — Nunweiller începe să nu mai semene cu imaginea pe